

ка се загатва за онова, което всички трепетно очакватъ. Дѣлото за освобождение се подготвя бързо, увлѣчението става всеобщо, и въ решителния часъ враждуващитѣ помежду си братя действуватъ заедно срещу общия врагъ. Приблизително въ такава линия се развиватъ и събитията въ „Кървава пѣсенъ“. И тамъ още въ първата пѣсенъ става комитетското събрание, явяватъ се взаимни борби, които при общата опасностъ бързо се забравятъ, избухва народното възстание, въ което борцитѣ проявяватъ нечута храбростъ и най-после, следъ пожарищата и кървитѣ, въ които то е удавено, иде освобождението, което Младенъ въ предсмъртния си часъ вижда въ лицето на Бѣлия генералъ.

Известна близостъ се чувствува между заключителнитѣ думи на първата пѣсенъ, кждето се говори за народното брожение — за подготовката на възстанието:

Takie były zabawy, spory w one lata: . . .
Przecież nieraz nowina niby kamień z nieba,
spadała w Litwę. Nieraz dziad żebrzący chleba,
bez ręki lub bez nogi, przyąwszy jałmużnę,
staął i oczy wkoło obracał ostrożne...

По духъ това мѣсто е близко съ следното у Славейкова:

Таквизъ събрания и сговори потайни | навсжде
ставаха. . .

Тогазъ кръстосваха навредъ
въ села и градове апостоли безъ четъ
и слово Божие вестѣха на народа —
заветно слово за избава и свобода. . .
. . . Скиталецъ непознатъ
понѣвга мѣрне се презъ село или градъ —
мѣлва го тутакси по диритѣ спревари,
и дълго се следъ туй отъ млади и отъ стари
предава шепнешкомъ. . .